

Direktionen for Kreditforeningen af Grundeiere i de danske Stiftelser har sendt mig nogle Exemplarer af 23de Beretning til Repræsentantskabet for Foreningen, vedrørende Regnskabsaaret fra 1ste April 1873 til 31te Marts 1874. De modtagne Exemplarer ere fremlagte i Løseverøffet.

Fra Folkethingets Formand har jeg modtaget dels „Forslag til Lov om Erstatning for den ved Brandpønsenets Sluknings- og Redningsforanstaltninger bevirkede Skade, for saa vidt angaar Rjøbenhavn og Landet“, dels „Forslag til Lov om en extraordinær Pension for Eleonore Christine Tscherning“, hvilke tvende Lovforslag ere endelig behandlede i Folkethinget, med Almødning om at forelægge dem her. Forelæggelsen sker herved. Exemplarer af Lovforslagene ville blive ombelte.

Efter Dagsordenen foretoges:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov om Forbud mod Efterligning af Mønt og Pengefedler m. m.“

(Den Behandling findes i Tidenden, Sp. 106 ff.)

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag, hvorfor Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Da Ingen ønskede at udtale sig, blev Lovforslaget (se Tillæg C.) sat under Afstemning, hvorved det

vedtoges enstemmig med 35 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu til Folkethinget.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Ublændinge.

(1ste Behandling findes i Tidenden Spalte 76—77; Udvalgets Betænkning i Tillæg B, Spalte 7—10).

Der var hverken af Udvalget eller af Medlemmer udenfor dette stillet noget Ændringsforslag.

Formanden: Jeg bemærker, at der ikke vil blive stemt over de enkelte Personer, der ere nævnte i Lovforslaget, medmindre udtrykkeligt Forlangende derom fremkommer. Jeg sætter Lovforslagets Indhold under Forhandling; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Bloug): Som det høie

Thing vil se af Betænkningen, har Udvalget ikke fundet nogen Indvendning at gjøre, imod at Lovforslaget vedtages aldeles uforandret, idet det her fundet, at de Negler, som nu konsekvent ere blevne fulgte, saavel af dette som af det andet Thing, siden 1866, af Ministeriet ere strengt overholdte ved dette Lovforslag. Det er, som det høie Thing vil have set, et meget stort Antal Ublændinge, om hvis Indlemmelse som danske Borgere der her er Tale; men undersøger man Anmærkningerne til Lovforslaget og de dertil hørende Bilag, vil man finde, at en meget stor Del af disse Ublændinge have opholdt sig her i Landet i en Række af Aar, der betydelig overstrider det Antal, som man har vedtaget at betragte som den almindelige Tidsgrænse. Der vil saaledes blandt dem findes Folk, der have været her i fulde 60 Aar; En har været i 51, En i 41, En i 36 Aar osv., mærkverdigt nok uden i den lange Tid at faa den Indfødsret, de nu søge. Af Ansøgere er der 29, som ere fødte i Sverige og Norge. Det vil erindres, at det i forrige Samling blev udtalt af Ordføreren og godkendt ved Thingets stiftende Samtykke, at der af Svenskere og Normænd kun skulde fordres 5 Aars Ophold. Alle de 29 have imidlertid opholdt sig her i Landet i mindst 10 Aar. Blandt dem er der desuden to, som ere komne hertil som Smaa, den One Barn af en dansk Fader, og den Anden født af en dansk Moder, og Saadanne har man altid betragtet som havende et særligt Krav paa at optages som danske Borgere. 48 af Ansøgerne ere fødte i Lybsland, og de have alle opholdt sig her i længere Tid end 15 Aar kun med Undtagelse af Een, som netop har været her i en saa lang Tid. Blandt dem er der ogsaa 3, som ere komne her til Landet som Børn, den One er født af en dansk Moder, og som altsaa ere særlig kvalificerede til at opnaa Indfødsret. — Der er blandt de 78 Andragere 3 Kvinder. Det har jo tidligere været underkastet Tvivl, om man skulde optage Kvinder i Love om Indfødsrets Meddelelse, og det blev først forkastet af dette Thing, men efter at det andet Thing havde afgjort Spørgsmaalet paa den modsatte Maade, gik dette Thing over til det andet Things Mening, og siden den Tid — det var i Samlingen 1866—67 — er der medtaget Indfødsret til nogle Enkelte, om end ikke ret mange Kvinder. Der er nu Tale om 3 Kvinder, hvoraf 2 ere fødte i Sverrig og Norge, 1 derimod i Lybsland, men denne er Lærerinde ved en af Rjøbenhavns kommunale Skoler. — Jeg skal med et Par Ord omtale den sidste af Ansøgerne, som er fra et os fjerntliggende Land, nemlig Tyrkiet. Det er en Søn af en dansk Fader, og han er kommen hertil som Barn, har gaaet i en dansk Skole og er nu Student ved Rjøbenhavns Universitet. Uagtet han kun har været her i Landet i 9 Aar, har Udvalget lige saa lidt som Ændrings-